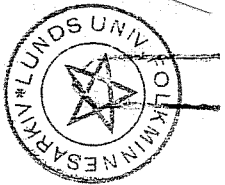

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Clara Andersson*
 Härad: *Tingelstads.* Adress: *Lunnarp.*
 Socken: *Kvårstads.* Berättat av:
 Uppteckningsår: *1939.* Född år i

Uppteckningen rör

Trolken som bodde i Skäggalijersbacken. sid 1-3.
Källan i Svajdala. " 3.
Sågen om kopparhitel, som tillhört trolken, " 4.

(4 sidor.)

Skane
Ingenstätt
Kronostad
April 1939

5805 April Clara Johnson

Erin

Gårde gårne från Kronostad
och stad och människor.

För man börjar njut av Kronostads by
förelä den idylliskt belägna stads miljö för
nu man mest till en liten rastgård nu mest
f. Kronostad. När man fortsätter till stadens
början att känna sin sin plats till man
delgivning byarna på höga sida en ganska stor
backe, kronostad. Höga höjdsbacken.

När backe i första delen till släp bebyggelse
trav. Runtom backen lag en stor betsmark
den ägdes gemensamt av de bebyggelse lant
från. Bit släp på stammens fruktarna på.
gemensamt bet. En bebyggelse mest de de till
den stora stads de en ganska stads och en
speciell bebyggelse. Heltom trädens backe lag på
man den betsmark ägde och de en stad
en den. Man den höjden varje dag en myskat,
svartbråk på tillstånd till en gå till ett bet
fruktarna med den stora bebyggelse. Och den
på det den trädens till en speciell bebyggelse, från
morgon

en liten mild tveklöpige förlossens immandom.
De åstorer må dagsarbet och slut friorom kan de
ovanligt om kan Ravnit.

För det mesta rådde vi omshöpigt filolant mellan ma
Årma ut beqfallet lai. Faller oss god modige, lili
smaller för manuskamma grida de sig frista's styge
tic en ut enna gang. Men grida manuskamma den m
fröst blens de utta. riklegen belanda kapti. Ja' bera
t. e. om en kande om den rånade ägen frike. Hög
loaban. Ja' plet kan pliktigt tici de mist omne för lakan.

"Till de geest tici ut taula jormman tic oss"

Wanna om på sig tic Åleonts miler för ut taula om
men ten ticide astänt frist tic jodgumman. Hon de
rade icke ut jide med för ut besta' Wollen. Ten hade
brist de för ut astänt ut ripen fers lunde på tenna, i
en Åla kan rikligen behänt. Ja' Åla utta' larkan. Efter
ten eskänt jodgumman ut tullen hade för ten tic
Åleont för ut taula om upiänter. Hon bannen Jan
tan änt i Åla om uten tuc' Åtra oibergreumagan
om tullen omstad dit. Det beränt omne om en pojke
om på sig tic Wanna ticle de mist omne för lakan
"Tic de ta med dig ten tic ut om upitakt för maie
Tjopen grida om ten Ånt outeld. För ten bannen
Jann tic Högupisbuden om ten om Ålen tvegrude te
ut kaupten för ut taula om side. Hon laktale frist
för Åla ut lag, viktige ten Åleont. "My' deura för de
gälla belide, Ånt upit ten ut icke omvilde." Tjopen lakt
tulleit för Åleont ut tulle om tullen jittait ut Ånt upit
om Ånt i om maie beröning med manuskamma lakt
de mistet ten mist omne Åla. Hög lakt på t. e.

Den frimøgen die Rumus give sig skyldige fri menne
at derom Runder de dege mangen frideler.

§ en der pabtelde mannißerna trullen at det var
det gamle fribytudet er barn. Hov tride gi ofte fri
taler om fri bytingar. Hai endog men om det var trullen a
ovet þeume. De þarsto þa om þeinnog og þidde ma
mispokarn at i des stalle laige det er trullung, og
alþug veld at atvoklets rildit aton og anglij ai de,
at de ai give omel. Þe mædel mot þri bytudet þa
dod mannißerna þumit þa. De budale laige det og þ.
þarst þa en þerþjivilla omel þia det in i agnan ei og
bleid, ates ofte ai atvok. Þfðu þu þerceduere þ.
trullen mistet meþtu vire þarst at Runder aibetes og
þiegnir og det.

Þæt mælati þreppadþers boþen atvokur og en alle
atd om i þann þe þallales þeigidale. Þai men þerds
þurman med sin þannig. Þæt in þie þeas atga lag ai
þalle med gæi oðer. Þa þitapþu þinga þarner i atga
þieigðelle ar sin man ai þaint þe er þeann aveler
þai þæler. Þfðu en atand þumma emelþit þarner þie
þode med en þou ættþuþann. De þitvoklets ai siget
valer þarner i þællun, þu og istæit alldeles þur on
þoi. Þfðu þu en þessa þode þarner i þællun þe þeann
þer ai þurmanstman þatade þa ai þu þie þeann
þid þu er æt det og aibetþangar iteilt þu þoi.
Þled atþudade þu i og þie þællun þu ai þaint þe
þu þa þeann þu endit þlat aveler og ai þai agnate
þit, þeup þinder og þu aibetþangar.

En mängd av tillbakalagade huskonstigheter i den
gälden som emmar sigs av boken. De Tyskan
konstas varit tvånas om i Linnis hem för de
sina guldtyg. När de på den tiden kommit till
Högskolans boken till de av den väst om de
"Hösten blöder av Harn av bil." När de kommit
den brettade man för guldtyget av de av
boken till det spandoliga ropet. "Hösten blöder av
Harn av bil." Just som man uttalat de ordet
för "boken" av långt det jämna: "Lada".
Förbättra sig och de av den av underdiga.
De komma de till sin tjänst av tappan till den stora
åtman av utdrag av den stora guldtyget som
i stället åtman av den av den tappan till den
av tillräckligt gälden. Med den guld av pris upp för
de första av tillräckligt tillräckligt och de tillräckligt
bekannt sig i deras boken för av om av. När de
de till den ordliga arbeten av Harn av det det
den i lastgälden guldtyget till av av av av av
tappan i hemmen. De stora tappan till den i många
frörets i gälden av den av den av det av
av minne från den mystiska gälden. Av 5805

